

КОМІСІЯ ВОРРЕНА ОПУБЛІКУВАЛА ДЕТАЛІ СЛІДСТВА ПРО ВБИВСТВО КЕННЕДІ

Вашингтон. — В понеділок 23-го листопада опубліковано 26 томів збірки 552-ох свідків в справі вбивства президента Кеннеді в дні 22-го листопада 1963-го року. Цей матеріал опублікувала Комісія Воррена, яку найменував був президент Джонсон для проведення слідства в справі злочину в Далласі в Техасі. Ця Комісія опублікувала 27-го вересня висновки з довгого слідування, тепер опублікувала весь слідчий матеріал на основі збірки тих 552-ох свідків, яких переслухано. Між опублікованим матеріалом і збіркою п-і Джона Ф. Кеннеді, переслані Комісією збірки президента Джонасона і п-і Джонсона, та всіх тих осіб, які мали бачити або чути в той день, що відбувся в 22-го листопада. П-і Джеймс Кеннеді збірка, що покійний Президент не міг чути нічого з того, що відбулося в той день. Він мав такий глуздний вираз лиця і нагло поклав руку на своє чоло... і апав на нос лопу.

Висновки слідування, опубліковані 27-го вересня, ствердили всі найважливіші факти злочину, тепер тексти збірки свідків підтверджують висновки, згідно з якими злочин Лі Гарві Освальда був ділом однієї тільки особи, а не вислідом якоїсь змови на життя Президента ЗДА. Опублікований матеріал слідування дає змогу всім тим особам у ЗДА і за кордоном, які з недовірою ставилися до висновків Комісії Воррена, стати більш впевненими в правоті злочинця. Найважливіший приєднаний президент Кеннеді Кеннет О'Донелл, який іхав в найближчому авті, збірка, що постріл був таким цілісним, що він відразу пізнав, що сталася велика трагедія. Президент Джонсон і його дружина Іхали в авті разом із сенатором із Техасу Ралфом В. Ярборо. Президент Джонсон збірка, що він не міг нічого бачити, бо зараз після трагічного пострілу агент Секретної Служби Руфус В. Янгблад силою поклав Президента вниз авта, а після того скочив із задку, щоб своїх тілом охоронити.

Найвищий суд ЗДА відкинув скаргу проти вислову „під Богом” у приреченні вірності

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА відкинув висновок про згляд вислову „під Богом”, що є складовою частиною приречення вірності американському прапорі, як протирічного Конституції. Ту справу порушили у стейті Нью-Йорк дві особи: Альфред Клайн та організатор „Вільнодумців Америки” Джозеф Луїс. Вони вимагали, щоб стейтський суд визнав вислів „під Богом”, як нібито протирічний американській Конституції. Але суд ньюйоркського стейту вирішив, що той вислів у приреченні перед прапором — не порушує гарантованої Конституцією свободи релігії. Тоді ті дві особи внесли подання у цій же справі до Верховного Суду у Вашингтоні. Вони твердили, що, мовляв, діти у публічних школах повторюють цей вислів тисячі разів, як чисто релігійну догму. Луїс і Клайн не спинилися.

В АМЕРИЦІ

● Сподіваючись, що в найближчому 89-му Конгресі ЗДА обидві партії внесуть і підтримають новий законопроект, згідно з яким федеральна влада безпеки мала б одобрити всіх кандидатів до президенти, сенаторів і республіканських кандидатів, а також обидвох кандидатів на віцепрезидента. Досі було так, що агенти Секретної Служби охороняли тільки президента. Коли президент Джонсон прочитав, що хтось погрожував сен. Голдвотеру, він наказав агентам Секретної Служби відслідкувати

Президент обіцяє відкрити перший Корпус Праці в Сан Маркосі в Техасі

Сант Маркос, Техас. — Президент Джонсон, промовляючи в Стейтвіль Коледжі в цій малій місцевості, обіцяв відкрити перший Корпус Праці для вишколу фахових робітників, як тільки упрява цієї громади буде підготовлена до цього. Президент в цьому випадку виступав перед студентами 20-х років навчався, допомагаючи собі додатковою працею, такою, як замінювання підлоги, та бувши секретарем президента коледжу. Корпус Праці — це основні частини урядової програми поборювання убогості в цій країні.

Наукове Т-во ім. Т. Шевченка в ЗДА відбуде в суботу 6-ті Загальні Збори

Нью-Йорк. — На суботу 28 листопада ц. р. скликають Шості Загальні Збори нашої найстарішої наукової установи Наукового Товариства ім. Шевченка, відомого на еміграції в Німеччині його діяльними та звичайними членами під проводом останнього перекладового голови, професора Івана Раковського. З нагоди цих Загальних Зборів відано на 34 сторінки друку „Вісник” з датою 1 листопада 1964 із Звітним Управлінням НТШ. А за час — від 1 листопада 1960 до 1 листопада 1964 року. Загальні Збори, крім звіту, дискусії, вибору нових керівних органів та плану дальшої праці, мають

Громада в Елізабеті відзначила Листопадові Роковини концертом і збіркою Народного Фонду

Елізабет. — Традиційно академію і такою ж традиційно і ця громада збіркою національного даку для Народного Фонду УККомітету відзначила місцеву Українську Громаду роковини Листопадового Зриву минулої неділі, 22-го листопада, в залі свого Народного Дому. Академію започаткував шкільний хор парадії св. Володимира під диригентурою проф. М. Демчишина та при фортепіановому супроводі М. Кривокульської співом американського національного гимну. Відкрив свято коротким словом голова місцевого Центрального Комітету п. МIRON ПІНЬКОВСЬКИЙ. Святоціну доповнив виголосив п. Леся Храплива з Нью-Йорку. Дальшу програму виконали згадані вже хор парадіївської школи, українська танцювальна група при Лізі Української Молоді Північної Америки, фортепіанове солю школярки Івонни Согор та декламації Дорі Костело й

Володимир Доленко на відвідинах у ЗДА

Вол. А. Доленко на відвідинах в редакції „Свободи”. Сидять (зліва): М. П. Сакало, Вол. А. Доленко та Д. І. Ярмоленко.

Володимир Андрійович Доленко, лідер Союзу Земель Соборної України — Селянської Партії та видатний громадський діяч, член УНРади, приїхав з кінцем жовтня на відвідини до ЗДА, де задукує кілька місяців. Ціллю його відвідин є відновлення особистих зв'язків із провідними діячами очолюваного ним селянського руху та особистий контакт з Українською Громадою в ЗДА. Під час свого добути в ЗДА п. Доленко планує виступити з доповідями на актуальні теми української політики в більшості осередках українського поселення. В понеділок, 23-го листопада, п. Доленко в товаристві п. Миколи П. Сакала та Дмитра І. Ярмоленка відвідав в полудневих годинах головну канцелярію Українського Народного Союзу та редакцію „Свободи”, обміняючись взаємним поглядом на думками на актуальні теми нашої теперішньої життя і нашої активності.

Італійське урядове радіо передало в Україну інтерв'ю з Митрополитом А. Сенишином

Рим. — Італійська урядова радіо станція передала минулого тижня в Україну інтерв'ю із Високосвященним Митрополитом Амвросієм Сенишином, який тоді перебував на Вселенському Соборі. Митрополит на початку свого інтерв'ю говорив про історію Укр. Кат. Церкви в ЗДА, яка починається від 1870-го року, коли то прибули перші українці католики до ЗДА, які рішуче й запальною старалися про збереження своїх релігійних і національних традицій. З допомогою Святої Ступи католики стали важливим фактором в житті американських українців. Тепер українці католики з організовані в одну Архiepархію зі столицею у Філадельфії та дві Епархії: Стеффордську і Шикагівську. Філадельфійська Архiepархія має 98 парафій і 7 місій із 150 священниками, 162,331 вірною, в тому 9,500 учнів в парахійських школах. Стеффордська Епархія очолює Пров. Кир Порсіф Шмондок. Вона має 53 парафії і дві місії, 107 священників, число вірних становить 87,600, число учнів коло 5,000. Наймолодша Епархія має за столицею Шикаго, її очолює Провсвятий Кир Ярослав Габро. Число вірних становить 29,600, число учнів в парахійських школах — 3,500, число парафій — 32, місії — 4, число священників — 42. Нові священники з виховувані в Семінарії у Вашингтоні для всіх трьох дієцезій. Крім того існують ще й інші школи, які ведуть Сестри Василіанки і Сестри Слоубеїні. Митрополит згадав у своєму інтерв'ю про численні релігійні організації, які існують при парахії в ЗДА, та висловив надію, що релігійні і національні життя відновляться і в Україні після того, як зникне безбожницький комуністичний режим. (За „Америкою”)

Британія готова включити всю свою атомову потугу до НАТО

Лондон. — Наприкінці минулого тижня британський прем'єр Гарольд Вілсон з містрами закордонних і фінансових справ перевів довгі наради з командантами всіх родів збройних сил, після чого відбувся засідання повної ради міністрів. За твердженням газет, Вілсон, у висліді тих нарад запропонує західним союзникам Британії створення в НАТО окремого командування для атомової зброї. Такому командуванню мала б підлягати проєктована Америкою морська флотія з різноманітними залозами і атомними ракетами, зредукуючи з першою проєктованих 25 кораблів, до 10-х, всі британські атомові потуги — бомбардувальники типу „Ві” і атомово-підводні човни, які теж частина американських атомових ракет. Тоді Британія готова використати права відключувати свою атомову потугу у будь-якому випадку та залишити її на постійне до розпорядження НАТО. Ця справа буде головною темою нарад Вілсона з американськими керівними чинниками у Вашингтоні в дні 7 і 8 грудня ц. р. Однак британський уряд рішуче протиставляється концепції французького президента де Голля щодо самостійності, від ЗДА і НАТО незалежної, європейської мілітарної — зокрема атомової — потуги. Консервативна опозиція в парламенті задовільно рішуче бореться проти плану соціалістичного уряду Вілсона використати самостійної атомової зброї: вона поставила наприкінці парламентарної дебати у цій справі — „вотум недовіри” уряду.

У Сайгоні продовжуються вуличні демонстрації

Сайгон. — У столиці Південного В'єтнаму продовжувались в минулий понеділок третій день вуличні демонстрації, однак цілісний уряд напав над ситуацією. Прем'єр Тран Ван Гунг проголосив через радіо відозву до південно-в'єтнамського народу, в якій він таувавав демонстрантів, що діють у користь комуністичних ворогів країни та бороня акцію поліції, яка виступала здебільше без зброї проти демонстрантів і виявила велику терпелівість у відношенні до всіх провокацій. Щодо дальшої американської політики в Південному В'єтнамі, то заявлено з Державного Департаменту, що інтерв'ю, що його

Вийшла з друку „Історія Українського Кооперативного Руху” д-ра Іллі Витановича

Нью-Йорк. — У висліді понад дворічної зусильної праці тут вийшла з друку великого розміру, понад 624-сторінкова, праця д-ра Іллі Витановича „Історія Українського Кооперативного Руху”, окладника Петра Холодного мол. Видання багато ілюстроване документами-світлинами. Книгу введено заходами Товариства Української Кооперативної, що його очолює видатний кооперативний громадський діяч д-р Іван Шепарович. Це Товариство об'єднує українські кооперативи у ЗДА та утримує тісні зв'язки з українськими кооперативами в Канаді, Австралії, Англії, Аргентині і інших країнах. Автор книги, д-р Ілля Витанович — відомий кооперативний теоретик і діяч, викладач Львівського Кооперативного Інституту та інших шкіл у Зах. Україні. Деякі роки підтримував спеціальний збірник матеріалів, відомості, літературу, архівні показники для цієї праці, в тому числі шляхом листування та анкет, розсланих до багатьох кооперативних працівників. Ного праця увінчалася великим успіхом: українська кооперативна значення якої в нашому громадському, економічно-політичному і культурному житті годі перецінити, — дідалася в його особі свого сумління історією. У книзі використано сотні українських і чужинських джерел, наведено багато цитат і документів, що стосуються не лише історії розвитку української кооперативної від початків у давнину до наших днів — в УССР і за кордоном, — а й політичної історії українського народу, нашої культури, визвольних змагань. У книзі книги є резюме англійською мовою та ісксе, що забезпечить появу цієї праці і на полях чужинських бібліотек. Ціна примірників становить понад 10 доларів, з огляду на розмір книги та численні кіліші. Вийді „Історії Українського Кооперативного Руху” д-ра Іллі Витановича — вважають однією з видатних подій в українському житті за океаном. Книга вийшла в Праці Іст. Філ. Секції НТШ.

ПАРАШУТИСТИ ГОТОВІ РЯТУВАТИ 1.000 БЛИХ З РУК КОМУНІСТІВ В КОНГО

Леопольдвіль. — Американські транспортні літаки перевезли з острівця Асензон до Атлантики недалеко берегів Африки на летище в Каміні в конголійській провінції Катанзі, 600 бельгійських парашутистів, перекинутих кілька днів тому на той острів, у зв'язку з небезпекою, що конголійські комуністи чинили повстання, можуть виникнути коло 1.000 блих в місті Стенлівілі. Цей лівий повстанський партизанський рух заломлюється під натиском конголійської державної армії та формаций, створених блими професійними військами, що їх звербував конголійський уряд прем'єра Мойсе Чомбе. Коли наступ конголійської війська і блих насних військ наблизився до Стенлівілі на віддалі кількадесяти миль, не зустріли подорожі великого спротиву, ватажок повстанського партизанського руху, „прем'єр” Крістоф Гбензе загрозив винищенням всіх чужинців і „закладників”, за яких він уважав всіх блих у Стенлівілі. Є там коло 600 бельгійців, коло 60 американців та по кількадесяти канадців і британців, як також невідомо більше число інших блих, разом близько 1.000 осіб. У столиці Кені Найборі американський посол Вільям Агуд конферувал у прийнятті прем'єра Кені Пото Кенятти з „міністром закордонних справ” конголійських повстанців Томасом Канзою, але той останній поставив якесь такі умови для звільнення всіх арештованих блих мешканців в Стенлівілі, що американський посол зажадав акцій від Вашингтону. Вислід тих переговорів не відомий. Згаданий вгорі конголійський комуністичний ватажок, який називав себе „легальним наступником” першого конголійського прем'єра Патріса Люмумби, до якого вбили в 1961 році, Крістоф Гбензе оприлюднив через радіо „наказ” до своїх прихильників, щоб у випадку наблизився до Стенлівілі на віддалі кількадесяти миль, не зустріли подорожі великого спротиву, ватажок повстанського партизанського руху, „прем'єр” Крістоф Гбензе загрозив винищенням всіх чужинців і „закладників”, за яких він уважав всіх блих у Стенлівілі. Є там коло 600 бельгійців, коло 60 американців та по кількадесяти канадців і британців, як також невідомо більше число інших блих, разом близько 1.000 осіб. У столиці Кені

Пейпінг відкидає участь у конференції розроблення та в „атомовому клубі”

Тонг-Конг. — Комуністичний уряд проголосив заяву, в якій він відкидає пропозицію генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танга, щоб 5 атомових держав — ЗДА, Британія, СССР, Франція і Ком. Китай — перевели наради над виключенням атомової війни, як теж відкинув сугестію Америки, щоб Комуністичний Китай приступив до 17-членної міжнародної конференції розроблення у Женеві. Пейпінгська декларація звертає увагу, що Женевська конференція розроблення відбувається під авспіями Об'єднаних Націй, до яких належить і не хоче належати, поки не викнуть відтілю „Китай Кай-шека” та не приєднують „легальний” комуністичний владі права одної репрезентації китайського народу. У зв'язку з атомовим експериментом, що його Комуністичний Китай перевів 16 жовтня ц. р. У Танг піддав у пресовій конференції сугестію щодо конференції всіх атомових держав. ЗДА відкинули також ту сугестію, але заявили, що не мали нічого проти участі Комуністичного Китаю в Женевській конференції розроблення.

У Римі розбився літак із 77 людьми — 44 вбиті

Рим. — Американський державний пасажирський літак лінії „Тренс Ворлд Ейрлайнс” з 56 пасажирями і 17 членами залоги, розбився в понеділок 23 листопада під час вистартування, зачепив крилом за важкий дорожній валок, загорівся від вибуху газоліну і розлетівся. Із 77-ох осіб в літаку 44 були вбиті, здебільше згоріли вщерді, а з-посеред тих, які встигли вискочити, багато знаходяться на критичній лінії. Це була велика машина „Бейн-707”. Саме в тому дні минало 5 років, відколи ця летюча машина почала обслуговувати пункти в широкому світі і це був перший нещасливий випадок з державними літаками „ТБЕ”. Цей літак летів з Канзасу та заповнений був в Шикаго. Нью-Йорку, Парижі й Мілані. З Риму він мав летіти до Атен і Каїро. Між пасажирів були 22 особи — службовці цієї летючої компанії, надрукованою в честь вбитого американського президента Джона Ф. Кеннеді.

У СВІТІ

● Захисно-імунізаційний уряд звернувся до всіх держав світу з закликом, щоб вони зголосили свої відомості про неопозначені ще надієтвиських атомних бомбу, що проти деякої з отах злочинців розпочали справу перед 1 травня 1965 року, бо після тої дати, згідно з давнім законом, не можна буде розпочати карної процесу проти нікого з воєнних злочинців.

● Західні Німеччина відтінкує з продажу пошту марку на 40 пфенігів і заступила її новою, надрукованою в честь вбитого американського президента Джона Ф. Кеннеді.

● У Західній Німеччині помер на 60-му році життя Гайнріх фон Бранта, довголітній міністр закордонних справ за канцлера Конрада Аденауера, пізніше лідер керівної Християнсько-демократичної партії в Бундестагу (парламенті). Він був однією з найважливіших і найплідніших постатей післявоєнної Німеччини, добре відомий у всіх західних столицях. Гайнріх фон Бранта помер на пір'я гори.

ІНТЕРВ'Ю-З АВТОРНОЮ „ТАКИЙ ВІН БУВ“

Нашу редакцію відвідала пані Софія Парфаноу, відома письменниця і громадська діячка, авторка повісті „Такий він був“, яка недавно вийшла друком у видавництві „Свобода“.

Питання: Скажіть, пані, як ви прийшли на думку написати повість про пса. Це для вас, як людини, лікаря та письменника, будь-що — незвичайна тематика.

Відповідь: Для мене в цьому нема нічого незвичайного. Вам, певно, відомі мої попередні книжки з тваринною тематикою, як „У Лісничівці“, „Люблю Діброва“, „Вірний приятель“. Це, так би мовити, другі реї, на які я час від часу переписую свій письменницький потяг.

П. Добре мати такі другі реї в житті. Діброва, спеціально добре в літературі сходиться на такі реї, як бачимо з ваших творів. Але скажіть: чи це ваш власний пес, той „Фік“?

В. Нічого подібного! Того пса я „освоїв“, чи навіть украла.

П. Це дуже цікаво! Як же ви вкрали того пса?

В. От послухайте. Одного разу в Мюнхені поїхала я до табору на Фраймані, щоб відвідати товаришу. Дивлюся, біля неї метастає якийсь нечужий песик. На мое питання, чий він, вона відповіла: „Мій. Ного господарі вихали на еміграцію і віддали

його в опіку людям, а ті, вигідно, мовля, так він тут“. „Щож ви зробите з ним? Ви ж також незвичайно віддаєте?“ — „Я вишукала для нього нових опікунів. Вачите, це не звичайний пес. Він має за собою довгу історію: його господарів вивезли більшовики... він потім...“ Історія Фіка прозвучала перед моєю увагою, і з тої пори я не могла її забути. Та прийшла еміграція, і ніколи було думати про чужих псів, коли наша доля була дуже схожа на псу. Потім — скитання по Америці, шукання праці. Отак сплинула я в Клівленді. Ідучи в пригніченому настрої по якійсь із вулицок понад об'їзною, помітила старшу пані з лиском. Капіла в каплю як той, що я його бачила на Фраймані. Я задивлялася, а пані, усміхаючись, запитала: „Чи пані доктор...“ (мене знали мало не всі жінки вдома). І після перших речень розказала далі історію Фіка, яку раджу читачам прочитати в моїй книжці.

П. Так що, практично взявши, ви знали про Фіка лише кілька фактів. Але як ви прийшли на думку написати про нього?

В. Як кожний письменник: я носила його в собі. Час від часу він там дригав, але зовнішньо роблячи пса, але з такою чи іншою нагодою прокидався і з тої давньої буди письменницької уяви просився на

вулицю. Що було робити? Треба було випустити. **П.** Справді треба було випустити. Як же інакше. **В.** Я починала, я відкадала, мені чогось не йшло. Нова й актуальна тематика придала нову давню і відчувала до другої шухлядки мозку: пам'яті. Але в 1961 р. СФУЖО проголосило конкурс на найкращу повість для молоді, і тоді в мене появилася думка написати про Фіка. Займаю там тут розказувати про потреби літератури для нашої молоді. Про наші переживання вона просто нічого не знає. Не цікаво їй таке слухати, що розказують батьки. Вона їх просто не розуміє. Так, отже, я вирішила написати для неї про нас. Тематика, як знаєте, така, як у моїй попередній книжці „На схрещених дорогах“, але історія проведена через переживання пса і подана в леготравному вигляді.

П. Це ви дуже добре зробили. Думало, що ваш пес знайде багато таких, що такий його освоють. Як довго ви писали цю книжку?

В. Від часу зустрічі з Фіком, так би мовити, в моїй мозковій лабораторії впродовж років аж до зими 1960-61 року. Тоді вже упродовж трьох місяців одним думкам. Умови конкурсу мене підштовхували.

П. То ви не працювали тоді за фахом? Кожному ж відомо, що ви лікарка.

В. Я працювала повних вісім годин у шпиталі, а решту часу — над Фіком.

П. Думало, що той пес коштував вам чимало сил і здоров'я. Чи ви задоволені з того вигляду, в якому вийшов він з вашої голови на вулицю?

В. Я маю завжди почуття, коли появляється моя нова книжка. Всі вони мої діти. Я їх виносила в собі, а дала їм життя на папері. А останнє, як відомо, не найлегша частина цього процесу. З кожної по черзі я задоволені, але короткий час, поки нова тематика не завантажить мій ум. Поза тим для мене важливі голоси моїх читачів. Не лише те, що вони говорять, але й те, що до мене пишуть. Голоси моїх читачів — головна критика для мене, і вони приносять мені найбільшу радість. — З приводу появи „На схрещених

дорогах“ я мала найбільше і найкращих листів від читачів. Щодо рецензій, то ви самі знаєте, як у нас стоїть справа. Та що зробіти?

П. Аж не, з критикою в нас справляється. А які ваші письменницькі плани на майбутнє?

В. Я здала до друку другу книжку „Діброва“.

П. Знову про тварин — ваші улюблені герої?

В. Не зовсім. Там більше людських історій. Діброва чи Союзівка, Гантер, чи що інше — оселі, де сходяться люди і мають час розповідати вам про себе й свої справи. Відтілює оці мої Діброви.

П. Дуже практично: ви і відпочиваєте і, як того пса, крадете людей. Як наступні ваші твори теж будуть „крадені“?

В. Берусь до матеріалу з життя старих емігрантів, а потім буде видно. Я ж привіз дві повісті з дому майже готові, їх треба викінчити й видати.

П. Тематика?

В. Одна — про історію бойківського села, про те, як з селянами виходили селяни на сходах людей. Це — продовження моєї бойківської тематики з „Загорілої полони“.

П. Друга — це в двох частинах історія клінік у Львові, зміни, які прийшлися пережити під час більшовицької, а потім німецької влади. Коротко: соціалізація і українізація, а потім польсько-германізація.

П. Отже, історія чи мемуари? Чи й те і разом?

В. Роман, героїкою якого з медсестри Олія, закохана в свого шефа, лікаря із Східної України. І через неї проходять усі події.

П. Цікаво. І соборно. Скажіть, як же можете ви погодити такий лікарський факт з такою все таки рясною авторською продукцією?

В. Досі я працювала в обох фахах. Відсіла мої твори мають ніколи позначки поезії й невинності. Два роки тому я покинула професійну працю, і тепер посвячую весь час і сили писанню. Бо час іде найшвидше і треба викінчити, треба виконати свої завдання.

П. Дякую, пані, і бажаю найкращих успіхів.

● Австрійський Ганс Новак, колишній капітан СС за другої світової війни, став перед судом у Відні, оскаржений в акційній участі у вбивстві кругло 400 000 євреїв та інших людей в концетрах Освенцімі. Новак був тим старшим, який саме перевозив транспортні вагони з Мадриду до Освенцімі. Проте він борониться тим, що „не знав“, що жиди йдуть на загиб. Акт оскарження проти нього займає 70 сторінок друку.

● Провідний комуністичний підполковник „Синіх Іх Пів“ зламав „перемір" існуюче на фронті „ідеологічного" спору між Москвою і Пекінгом та приніс нову політичну статтю проти „хрущовизму без Хрущова". Китайський часопис покликається на лідера індонезійських комуністів, який заявив, що відсутність Хрущова це не злихувало „новітнього ревізіонізму", боротьба проти якого мусить продовжуватися.

Пані С. Парфаноу в редакції „Свободи" у розмові з ред. В. Давиденком.

Виступ Ансамблю бандуристів Ліги Української Православної Молоді в Шикаго, Іл.

28-го листопада ц. р. Станція Укр. Відп. Козацька в Шикаго мала Посвячення свого Прапора і з цієї нагоди влаштувала в залі собору св. Володимира бенкет, а в залі катедри св. Миколая — Концерт. Управу Станції УБК вчинила українській громаді Шикаго милою несподіванкою: запросила на головний виконавчий Концерт наймолодших жінок і стажерів бандуристів з Діброу. Ансамбль під мист. керівн. Петра Кітасого, організований 2 роки тому при Лізі православної молоді при Катедрі св. Покрови УАПЦ в Діброу.

Програму концерту провадив соти. В. Іващук, що був організатором цілої імпрези. Першою точкою мистецької програми була деклямація „Боже, храни Україну!" — слова Н. Туз, виконувала Марія Іващук. Це був гарний початок, ще перед відслоненням сцени. Коли роззвучили завісу, глядачі побачили радісно-хвилюючу картину: три десятки юних облич, молодого цвіту обох статей, що вже самим фактом своєї появи з національним інструментом — бандурою в руках і українською мовою в устах надихали присутніх вірою в невідомі успіхи нашої національної ідеї і боротьби. Аж про себе й свої справи. Відтілює оці мої Діброви.

П. Дуже практично: ви і відпочиваєте і, як того пса, крадете людей. Як наступні ваші твори теж будуть „крадені“?

В. Берусь до матеріалу з життя старих емігрантів, а потім буде видно. Я ж привіз дві повісті з дому майже готові, їх треба викінчити й видати.

П. Тематика?

В. Одна — про історію бойківського села, про те, як з селянами виходили селяни на сходах людей. Це — продовження моєї бойківської тематики з „Загорілої полони“.

П. Друга — це в двох частинах історія клінік у Львові, зміни, які прийшлися пережити під час більшовицької, а потім німецької влади. Коротко: соціалізація і українізація, а потім польсько-германізація.

П. Отже, історія чи мемуари? Чи й те і разом?

В. Роман, героїкою якого з медсестри Олія, закохана в свого шефа, лікаря із Східної України. І через неї проходять усі події.

П. Цікаво. І соборно. Скажіть, як же можете ви погодити такий лікарський факт з такою все таки рясною авторською продукцією?

В. Досі я працювала в обох фахах. Відсіла мої твори мають ніколи позначки поезії й невинності. Два роки тому я покинула професійну працю, і тепер посвячую весь час і сили писанню. Бо час іде найшвидше і треба викінчити, треба виконати свої завдання.

П. Дякую, пані, і бажаю найкращих успіхів.

● Австрійський Ганс Новак, колишній капітан СС за другої світової війни, став перед судом у Відні, оскаржений в акційній участі у вбивстві кругло 400 000 євреїв та інших людей в концетрах Освенцімі. Новак був тим старшим, який саме перевозив транспортні вагони з Мадриду до Освенцімі. Проте він борониться тим, що „не знав“, що жиди йдуть на загиб. Акт оскарження проти нього займає 70 сторінок друку.

● Провідний комуністичний підполковник „Синіх Іх Пів" зламав „перемір" існуюче на фронті „ідеологічного" спору між Москвою і Пекінгом та приніс нову політичну статтю проти „хрущовизму без Хрущова". Китайський часопис покликається на лідера індонезійських комуністів, який заявив, що відсутність Хрущова це не злихувало „новітнього ревізіонізму", боротьба проти якого мусить продовжуватися.

Українська хроніка

● 6-го грудня о 7:30 вечора в Едмонтоні, Канада, в залі Українського Народного Дому на 109 Авею, проф. І. Кейпан провів доповідь „Моя праця над історією українського мистецтва". У неділю 13 грудня о 7:30 вечора, в залі УНЮ, при 98-й Вулиці, — обговорення англійською мовою української прози в перекладах М. Лучко-вича та І. Візьмуті участь д-р Яр Славутич і Ю. Стефанів. Обидві доповіді влаштував Український Літературний Клуб у Едмонтоні.

● У Тулузі, Франція, вийшла книжка „Володарка Тиренів" — перший провідник українською мовою по відомій місцевості Люра.

● Пам'яті Марії Магдалини Сесай із Прудентіно, в Бразилії, з успіхом закінчила педагогічний коледж — Колетіо Кардінала Камарі і вже вчителює в Тейсейра Соаріс, доповнивши ланку української інтелігенції у тій країні.

● Нову догоришню патефонну платівку написала співачка Ольга Павлова у Вінніпегу, в Канаді. Платівка розпочинається пісню „Ніч яка, Господи", містить 10 пісень.

● На осінній конференції в Альбертському університеті в Канаді різні дипломи одержали 578 студентів, між ними — понад 40 українців та канадійців українського роду. Звання доктора філософії одержав Петро Козак із Келгарі.

● Першу нагороду за найкращий літературний нарис одержав на Конкурсі Літературної Колегії із Ст. Алберті українці Юрій Дрогомирецький із школи ім. св. Василія в Едмонтоні.

Українська Літературна Мистецька Клуб

У п'ятницю 27 листопада, о год. 8-й вечора, пані Олександра Живитко доповідатиме про історичний роман нещодавно померлого в Києві письменника Семена Складенка „Святослав".

Дізнаюся сузною вісткою з Пристелями і Знайомими, що вчорашній, 19-го листопада 1964 року в Парна, Огайо, на 58-му році життя, після тяжкої недуги, відійшов у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ВУПКО

бл. п. ДМИТРО ПАЛАНІЙ

Похорон — 25-го листопада 1964 року о год. 2:30 ранку з Української Католицької Церкви св. Пасафата на кладовищі св. Петра і Павла.

В глибокому смутку:

дружина — ЕВДОКІЯ

донька — ДІОНІЗІЯ

син — РОДІОН

сестра — МЕЛІНІЯ з мужем

сестринка — ВОЛОДИМИРА з родиною

сестра — НЕЛІТІЯ з родиною в Україні

В 5-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. Миколи Шуст

що відійшов у Вічність 25-го листопада 1959 р.

відправиться

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 25 листопада 1964 р.

о год. 9-й ранку

в Церкві СВ. ЮРА в НЬЮ ПОРКУ

про що повідомляв

син ВАСИЛЬ ШУСТ

В Сороковий ДЕНЬ СМЕРТІ

нашої Дорогої і Незабутньої Товаришки

бл. п. Наталії Сас-Яворської

що померла в Нью-Йорку, дня 21-го жовтня ц. р.

відправиться

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, дня 29 листопада ц. р.

в год. 4-й по пол.

в Церкві СВ. ЮРА, 221 Ст. при 7-й вул.

в НЬЮ ПОРКУ

До участі в цьому Богослуженні та про молитви за душу Покійної просить

ТОВАРИШКИ

Замість квітів на могилу

бл. п. ОЛЕНИ з Пашковських ЮРКЕВИЧЕВОЙ

на українській сироті в Австрії

суму 25.00 дол. складають

Олена ГРИНЮКОВА

Д-р Р. Г. СОСЕНКИ

Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра ОСИПА СІВЕНЬКОГО

на НТШ в Сарселі

суму 25.00 дол. складають

Олена ГРИНЮКОВА

Д-р Р. Г. СОСЕНКИ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра МИХАЙЛА ГИЖИ

складають 20.00 доларів

на цдлі НТШ

Д-р Ярослав і Ірена ОСТАПЮКИ

Український Музичний Інститут
в Нью-Йорку, Н. Дж.

Неділя, 29 листопада 1964 р.
год. 4-та по пол.

Зала "Women's Club of Maplewood"
60 Woodland Rd. (2 blocks від Lackawanna Station) in Maplewood, N.J.

П'ятниця, 4-го грудня 1964 р.
год. 8-ма вечора

Зала Літературно-Мистецького Клубу
149 Second Ave., New York, N. Y.

11 літній ТАРАС ШКВАРНО
Учень фортепіанної класи Таїсен БОГДАНСЬКОЇ
В ПРОГРАМІ: Твори Баха, Бетовена, Шумахера, Печони, Барвінського, Косенка, Фоменка, Скорупського, Любарського і інш.

Дохід призначений на пам'ятник композитора Миколи Фоменка

УКРАЇНСЬКЕ СПІВоче ТОВАРИСТВО
КОБЗАР
(Філадельфія)

Диригент: Д-р АНТІН РУДНИЦЬКИЙ

При фортепіані: Роксолана Гарасимович

ВІСТУПІТЬ З ВЛАСНИМИ КОНЦЕРТАМИ

Четвер, 26-го Листопада 1964 р., год. 7:30 веч.
КЛІВЛЕНД, зала Patma Senior High School

Заходом Українського Хору „ДНІПРО“

Субота, 28-го Листопада 1964 р., год. 7:45 веч.
ШІКАГО, зала Lane Technical Auditorium

Заходом Української Парохії св. о. Миколая

Весь дохід призначений на старечий дім та відпустове місце

Солісти Хору

Марія ЯСНІСЬКА-МУРОВАНА
Сопран

Клавдія ХЕНЛІК
Сопран

Омелія ТАТУНЧАК
Тенор

Володимир ПОЛІЩУК
Вас-баристон

Лев РЕЙНАРОВИЧ
Баритон

Роман РУДНИЦЬКИЙ
Піаніст

Доріан РУДНИЦЬКИЙ
Віолончеліст

Вступайте в члени УНСоюзу!

ІСТОРІЧНІ РОМАНИ, ПОВІСТІ

В. Чапліков: „Чорноморці“ \$3.00; „Купальний стрип та інші твори“ (понад 300 стор.) \$4.00; П. Мирний: „Поня“ \$3.00; Зинаїда Тулуб: „В степу безкраїм за Уралом“ — \$3.00; А. Орел: „Словник чужомовних слів“ (укр. мовою, 480 ст.) — \$4.00. Заможним вишлемо безплатно кілька книжок інших авторів. Адреса: Mr. I. Manulya, P.O. Box 472, Vineland, N.J. USA

26-29 Листопада 1964

ВИСТАВКА ГРАФІКИ

ЗАЛА "САМОПОМОЧІ"
2351 W. CHICAGO AV.
ЧІКАГО

ВІДКРИТТЯ В ЧЕТВЕР 26/ХІ-64
ГОД. 7-10 ВЕЧ.

ГРУПА МОНОЛІТ

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В БРАЗИЛІ

Вірні добути Віра Вовк

Коли мова йде про Віру Вовк-Селанську, то означає слово "успіх" певні моменти її праці, на нашу думку, не зовсім відповідно. Успіхи бувають однієї, або час від часу, а крім того, глибоко продумана і наполеглива діяльність Віри Вовк систематично, мало не з дня-у-день, стає більш помітною. Тому вірніше говорити про здобуття та досягнення нашої відомої поетеси, письменниці і науковці дівчини.

Віра Вовк уже написала та видала кілька книжок українською і португальською мовами. Видавши її доробком "Антологія української літератури" португальською мовою, і цікаво, робить вона все сама, власними силами і засобами, без участі та допомоги ширшої української громади в Бразилії.

Тепер ми довідуємося про нові поетичні кроки панни Віри Вовк і на бразильському терені і далеко за його межами. Нещодавно наша письмен-

ниця видала книжечку своїх художніх річей у португальській мові під загальною назвою "О Реліжіо Солар" ("Сонячний годинник"). Бразильська критика добре прийняла цей новий доробок Віри Вовк, раділа фактично читачам обов'язково ознайомитися з ним. З цієї збірки відомий бразильський письменник Карлос Друмонд відібрав для "Антології бразильської поезії", яку він упорядковує, вірш "Жардим ботанико" ("Ботаничний сад").

Цього року в столиці Норвегії, Осло, відбувся міжнародний літературний конгрес ПЕН-Клубів. Літ. Бразилію на тому конгресі представляла Віра Вовк. Повернувшись до Бразилії, вона перед численною аудиторією доповідала про конгрес та взагалі про свою подорож до Норвегії. Доповідь викликала жваве обговорення та знайшла широкого відгуку в часописах Ріо де Жанейро.

Серед багатьох цікавих спостережень "письменниці, відзначаючи її враження від стилізованої корони на королівському троні, кріслі в старовинному палаці Акегусе, яка дуже подібна до українського тризуба. В інших місцевостях увагу Віри Вовк привернули до себе норвезькі дерев'яні церкви, орнаментальні прикраси тканин, народні музичні інструменти. Все це також має деяку схожість з українськими відповідниками. Вданими були не тільки тісні торговельні зв'язки України з народами Скандинавії, а й також мали місце помітні культурні впливи одних на інших.

Українська піаністка

Вже і в Бразилії з української піаністки. Нею недавно стала панна Лариса Марія Борушенко.

Лариса Борушенко, разом з батьками п. Іж. Павлом і п. Івановою Борушенко до Бразилії приїхала з Європи по другій світовій війні. В Куритибі закінчила гімназію, а потім здобула спеціальну музичну освіту та почесний диплом у паризькій вищій школі музики та красномистецтва. Продовжувала удосконалювати свій факт піаністки в спеціалізованих музичних школах під керівництвом професора Рене Франка, проф. Жака Клейна та інших. Була відзначена окремою нагородою на міжнародних академічних "Мистецьких курсах" у Терезополі, якнайкраще керували видатні мистці гри на піаніно Г. Алімонда, П. Шоренберг, Е. Скліар (Бразилія), Д. Ласамон (Англія), Г. Регнер (Німеччина). Дістала першу відзнаку і нагороду в музичній студії міста Порто-Алегре, керуваною знавцем бразильської піаністики Арнальдо Естрел-

Свою самостійну концертну діяльність Лариса Борушенко почала 1962-го року в місті Апукара, а потім у Куритибі, виступаючи в найкращих музичних залах та перед доброю аудиторією. Нещодавно відбувся успішний її концерт у Ріо де Жанейро, що його влаштувала бразил. мистецька організація "Про Арте". На цьому концерті піаністка виконувала твори Бетховена, Шумана та Белі Бартока. Куритибіський щоденник "Діаріо да Парана" цим дням написав так: "Лариса Марія Борушенко відзначається справді незаперечним мистецьким талантом; її поява дає підстави прийти до висновку, що Парана має сьогодні своєї елементи дійсно великої мистецької вартості".

Цьогорічні вечеринки

Як кожного року, так і тепер у Куритибі дуже вдало та з повним успіхом відбулися українські вечеринки.

Велику залу вповнило кілька сот осіб. Усі столики

ПЕРЕД ВАЖЛИВИМ РІДНОШІЛЬНИМ З'ЇЗДОМ

З рідної землі внісємо наше

учителство відвідали української молоді і тут в нових обставинах, працює над її національним вихованням. В системі українознавчих шкіл присвоєно їй цінності української культури, будить в ній гордість зі свого національного походження й так зберігає її для національної ідеї. Внаслідок неухильного за-

були розкуплені, організатори довелися приставляти додаткові, але і так забракло. Крім наших громадян, у вечеринках взяли участь директори департаменту культури провінції Парана д-р Еміліо Маркес Ферейра та шеф мистецької секції цього ж департаменту п. Гелмо Фарія.

Почалися вечеринки одноактково-водевілем про українське життя в Бразилії. Потім були українські народні танки, виконували учасники української фольклорної групи. Особливу увагу присутніх привертало до себе пока української народної мови. Премодернізовані українські регіональні жіночі строї: Київщини, Полтавщини, Буковини, Чернігівщини, Станіславщини, гучульські та бойківські. Моделисти одночасно виконували й регіональні танки. Про кожний стрій у португальській мові давала пояснення п. професор Ольга Тадра-Горачук. Був ще й конкурс на краще вишити сорочку та сукню, за що преміяло сім жінок та дівчат.

У часі вечеринки було додано масових українських танків і співів, на що частково відгукнувся щоденник "Діаріо да Парана", написавши: "Діалект пар. 'старої гвардії' дає справжній відрізок українських танків, показуючи присутнім, як танцювали в Україні за старих 'добрих часів'".

Відзначення Шевченківського року

Українська Куритиба виявилася справжнім "літнім Іваною" у відзначенні Шевченківського Року. Плянваного пам'ятника Великому Кобзареві тут ще не побудували, як і не упорядкували Площу України. Це перенесено на майбутнє. Лише в жовтні в Куритибі відбулася широка Шевченківська Академія, з багатьма учасниками та з розгорнутою програмою. Академія була в залі Хілоборско-Освітнього Союзу, але влаштували її спільно всі українські організації Куритиби та обидві українські церкви.

В ширшому засягові, також цієї пори, Шевченківський Рік відзначено чудовою промовою депутата провінційного союму Парани п. Туліо Варгаса, яку він вголосив на засіданні союму. Його промову тепло прийняли паранські парламентарі, а також її повний зміст відруковано в урядовому "Віснику".

Українська кераміка

У бразильське щоденне життя та побут почала запроваджувати кераміку панна Ірина Лиса, постійна мешканка Куритиби. донька нових українських емігрантів. Пання Ірина мистецьки розмаляла керамічні вироби українськими узорами, використовуючи для цього стилізовані орнаменти різних українських місцевостей. Так прикрашені нові вироби мають широкій попит серед бразильського населення, ними постійно торгують одна куритибська фірма. Добре виконані зразки цієї кераміки були зокрема подаровані військовому міністрові Бразилії генералові Коста е Сілва та його дружині при їхніх недавніх відвідинах провінції Парана.

Мих. Килимний

кону життя проріджуються кадри старої гвардії наших педагогів та на їх місце приходять вже молодші, на нових місцях поселення виховані та вишколені вчителі. Без тої жертвенної праці рідношільників завзяяти неможливо, наші даліше існування в діаспорі у виді окремої національної групи.

Нелегка це праця, бо ж труднощі у вихованні національно-свідомої молоді величезні. Матеріальний підхід до явищ суспільного життя, брак матеріальної та моральної підтримки від всього українського громадянства, негативний вплив оточення — це колосальні перешкоди на шляху виховання праці українського вчителя.

Час від часу відбуваються педагогічні конференції учителів шкіл українства під проводом Шкільної Ради УККА, для обговорення справ зв'язаних із навчанням та вихованням молоді. Така успішна конференція відбулася в дні 20-21 квітня 1963 року в Клівленді. Чергова педагогічна конференція під протекторатом Шкільної Ради УККА відбулася в Шикаго, в дні 5 і 6 грудня 1964 р. (початок о год. 9 рані) в приміщенні школи св. о. Миколая, 2238 В. Раєс вул.

Шикаго має право бути гордим із найбільшої школи українства у світі, заснованої в 1951 р. Т-вом "Українська Учителська Громада". Програма конференції передбачала покази лекцій у згаданій школі, слово голові Шкільної Ради проф. д-ра Е. Жарського та доповіді відомих педагогів: проф. д-ра В. Голубинця на тему: "Трагедія асиміляції" та проф. Р. Завалюча на тему: "Завдання української мови на еміграції".

В той самий час відбулися організаційні З'їзди Організації Шкільної Українства, які за допомогою центральної комісії про матеріальну і моральну підтримку всього громадянства для рідного шкільництва.

Письмемке запрошення, яке до деякого не дійшло до Організаційної Комісії, ширше запрошує цією доріжкою наших педагогів прибути на згадану конференцію. Ми віримо, що з'їзд, принесе користь всім учасникам, всьому рідному шкільництву та українській спільноті в ЗДА. Тут буде можливість записатися з собою, обмінятися думками, педагогічними авіаціями й порадами та підкріпити свої ряди.

При цій нагоді повинні ми також обміркувати об'єднання наших станових товариств "Учительських Громад" в одній професійній центральній. Її ми професіоналісти як лікарі, інженери, мистці, літератори, бібліотекарі та інші організувалися уже в своїх професійних центрах.

При спільній зустрічі з громадством зродиться також нові ідеї та плани. Очікуємо побачити на з'їзді делегатів від кожної рідної школи, опити шкіл та "Учительських Громад". Тих, що з різних причин не зможуть прийти, просимо прислати нам свої думки та педагогічні поради. Для учасників з забезпечення їм членів та прохачувачів. Всі зголошення на з'їзд та свій відгук на цей заклик проситься надіслати якнайшкороше на таку адресу:

Julia Nazagewycz, 3248 W. Potomac, Chicago, Ill.

М. Г.

● Єврейський уряд випустив на ринок з державних фабрик одягу "народне вбрання" для робітників, селян і службовців: полотняні сорочки, підштанові панталони, підштанові панталони, підштанові панталони. Але єврейські араби дуже неохоче відкидають свою традиційну ному або, урядові по містах — західні вбрання.

ПОМЕР Д-Р ОЛЕКСАНДЕР КУМАН

Д-р Олександр Куман (ів-ський), уродженець Томського повіту Тернопіль у Західній Україні, 3 Под'єбрідської Академії прибув до ЗДА в 1925 році, маючи 24 роки. Вступив на Теологічний факультет у Вудсайд, Н. Дж., де між іншими, викладав історію й літературу України бл. п. д-р Лівія Цегельський, а релігію бл. п. Василь Кузів, проповідник Української Пресвітерської Церкви в Ньюарку. Того ж самого року студіював там теологію нижчої ступеня.

Д-р Куман кінчив св. Теологію у Принстоні, Н. Дж., почав душпастирство у стейтах Міннісоти й Монтани, звідки підписаний вблагав його перенести Укр. Пресвітерську Церкву в Ньюарку, бо небажало В. Кузів побував у Станіславі як суперінтендент д-р ж руку в Галіччині. Д-р Куман кінчив студії соціології на Колумбійському Університеті, після чого був професором соціології в стейтах Коннектикат, Нью Джерсі.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Журавецький

РОМАН ЛАПІКА

Перший українець на еміграції, який 1958 р. збудував свою власну радіостанцію, на 10 акрах землі, під назвою "K-ACE" ("ACE") в м. Ріверсайд, Каліф., де zatrudнює 12 осіб, як техніків, сейсменів, запозичив, крім постійної праці його самого, дружини Галі, та її сестри Олі, яка рівнож з її співпідприємств тієї радіостанції.

Роман Лапіка родився в Америці, його дружина Галі, та її сестра Олі, з дому Шерман, родилися в Канаді. З їхньої радіостанції часто лунає голос також і про пошлювану Україну, крім американських програм, з яких та радіостанція виключно втримується. На жаль, українці Лос Анджелесу не мають змоги почути того голосу про Україну, бо та станція ще дотепер немає дозволу на Лос Анджелес. Дасть Бог, що й та справа буде поладовлена.

Р. Лапіка перед 2-ю світовою війною був редактором журналу "Тризуб", що виходив кожного місяця англійською мовою при Централі ОД-ВУ в Нью Йорку. Як колишній старшина американського летунства у другій світовій війні, та як здібний журналіст, повернувшись з війни, зацікавився нашою УПА і написав велику драму під назвою "Українське підпілля", яку американські драматичні театри ставили багато разів на своїх сценах з великим успіхом. А тепер є деякі надії, що та його драма може буде офіційно введена для телевізій.

Та на тому не кінець кар'єри Романа, — бо він закінчує студії права, і ми в короткі матимемо першого правника українця в Каліфорнії. Бажаємо йому та його родині ще більш успіхів!

Микола Новак

Нова розвідка проф. д-ра С. І. Гольдельмана

Відомий жидівський громадсько-політичний діяч і науковець проф. д-р Соломон І. Гольдельман, який перебував в Єрусалимі, Ізраїлі, розпочав писання розвідки про "Жидівство в Росії у 20-му столітті". Цю працю замовив у нього Державний Науковий Інститут Західної Німеччини, що займається також і питаннями союзнавства. Інститут доручив проф. Гольдельманові, як визначеному знавцю цього питання, особливо ж після виходу в світ останньої його праці про "Жидівську національну автономію на Ук-

раїні (1917-1920)". Мюнхен, 1963, вид. Інституту для Вишчення СССР.

З огляду на славе ім'я автора і солідність видавця можна вже наперед бути певним, що його нова праця буде по-важним вкладом у літературу цього предмету. Хоч ця монографія має титул "Juedenheit Russlands im 20-Jahrhundert", жидівство України займає там багато місця. Розвідка має бути доведена до останніх часів і кінчатиметься оглядом сучасного становища жидів в СССР. Буде готова до друку в кінці 1965 р. А. Б.

Втікають юнаки, м'ясники і комуністи

З Мюнхену, Лондону й Вашингтону тільки 11-го листопада 1964 р. надійшли три пошлі відомлення про втечу різних віком і становим людей з різних країн "соціалістичного раю". У Лондоні попрямував право азильно відповідальний представник совєтської місії при ЮНЕСКО в Парижі Володимир Пономаров. З 1959 р. він займав одно з керівних становищ в совєтській місії при ЮНЕСКО. Прохання Пономарова задоволене англією, а згодом і Францією, що дає йому право азильно втекти з країни, де він працює, заздалегідь поклавши в нього харчів на два дні. І Сабо також уже одержав право азильно втекти в Зах. Німеччині. В той же день повідом-

или з Вашингтону, що в порту Саванна, стейт Джорджія, американські митники знайшли на шведському кораблі між ваняжем двох польських юнаків. Вони заявили, що давно вже плыли втечу з Пальши на Захід, і тепер нарешті здійснили свій задум. Але доля цих юнаків ще не відома, бо право азильно азильно — як це не дивно і як не трагічно — не розповсюджується на "зайців", тих, що йдуть без квитка... Дійсно, між людськими законами трапляються і неюдські.

● Бритійська Державна Галерея в Лондоні закупила образ французького імпресіоніста Сезанна "Жінки в купелі" за 500 тисяч фунтів стерлінгів, що становить близько 1.400.000 дол. Поповнює цей суми дав анонімний меценат, а на другу половину склався названа галерея і британський уряд. Образ має величину 57 х 78 см і належить до найбільших того мала.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

Здіст студентських "дівчат"

У Дніпропетровському заведено звичай "посвячення у студенти". Так "посвячено" першокурсників місцевого сільсько-господарського інституту 10 листопада: з прапорами, з промовами та з "клянцями". Першокурсники проказували "клянцями" після таких слів комуністичного ватка: "Все життя присвяти своєму народові, справі лєнінської комуністичної партії, справі комунізму". Або: "Клянцями бути вірним традиціям комсомолу". Після таких заклику студенти все такі пішли масово до пам'ятника Т. Шевченкові, що стоїть на острові біля міста. Похід відбувався явочі, із смолоскипами. ("Молодь України" з 11 листопада).

Донбас — також "Росія"...

У київському Ілюстрованому журналі "Україна" ч. 42 з жовтня п. р. надруковано віш Вол. Демидова з м. Довенчуку — переклад з російської "Вибивний революції". Вірш розпочинається словом "Росія", в який, мовляв, на початку революції, замість кам'яного вугілля, "був тільки сніг", але "за владу рад йшла битва і в глибоких", себто у шахтах. Автор виключає український Донбас у "Росію". "Невтомний світоч трудового класу читав не раз в записних книжках: "почесному вибітнику Донбасу, завоюючи от горловських робочих"... Це — зразок мовної імітації на найвищому змівуванні географічно-національних понять. Перекладач не подав свого прізвища.

Совєтська "гарантія"...

У Львові "я бачив багатьох нещасних покупців телевізорів. Сумні й невеселі, з гарантійними папірцями в руках, вони товпилися в черзі, очікуючи прийняття заяв на ремонт" — пише кореспондент "Робочей Газети" з 11 листопада. На одних телевізорах образи появляються, але, все, як у німому кіно — роти розкривають, а слів не чути; в інших — "лі звуку, ні образу"...

Оригінальна "метода" поширювати літературу

"Оригінальну методу поширювати дитячу літературу винайшли керівники Павлішівського сільського т-ва на Кіровоградщині: "Там збірники казок, байок і віршиків продавалися в навантаження до горілки". На стурбовані заяви прийшли відповідь: "Даво аказівку правлінню Павлішівського СТ зняти з продажу в чайній художню літературу, щоб у дальшому подібні випадки не повторювалися"... ("Молодь України" з 13 листопада).

Аматорські безглузда

На сторінках київського юнацького журналу "Знання та Праця" від деякого часу друкується "науковий" відкриття та гіпотези керівника "Клубу друзів неймовірного" О. Бердника і кількох його соратників. Замість подавати молоді дійсно цікаві відомості з астрономії, він заповнює сторінки журналу аматорськими припущеннями на зразок — "комети — це розумні живі істоти". Місяць — "притяглю" на небо поблизу Землі невідомі істоти з інших світових просторів і т. п. Проти цих безглуздих аматорських "гіпотез" виступив у "Радянській Україні" з 25 жовтня директор школи С. Шевченко з Києва.

ALANKA COMPANY

45 E. 7th St.
Tel.: GB 5-5550, New York City

Діагностика довгоградоючих українських платівки "Аркти" — колекційний вибір перлин нашої музики в пісні.

Plane

Українська Високошкола Вуоро

Roman Parcel Service

141 2nd Ave., New York City
Tel.: GB 5-7490 — писемля — НАДАТИ ПАКЕТИ З ОДНОМ І ХАРЧЕВІ. Ріпном авта, колідимки, телевізори, машини до праця і шиття і т. д. Урадию години: від 8:30-7 веч. Субота до 6-ї веч., в неділю від 10-3 по пол.

ALBERT MAIER, INC.

PORK STORE
В найбільшій гатуку
напрямки-1 кобаси.
ГУРТОВО І ДЕТАЛЬНО.
1997 Washington Avenue
Brook 67, N. Y.
Tel.: TR 6-8193

Real Estate

15 КИМНАТИНИ ДІМ з огрі-
панням в перспективі стані
при гайло. \$8,000.00
15 АКРИВ ЗЕМЛІ, фронт до га-
ло. \$1,800.00.

Stephan OLEKSIW

P. O. Box 348, Kerkonkson, N. Y.

Tel.: 1692

Woodside

МУРОВ., під-відокремлений 2
род. 5 & 6 кімнат, гараж на 2
авта, все порож. 2 б.л. від са-
ло. Тільки \$31,900.

ALDEA REALTY

43-02 30th Ave. Astoria, L. I.

RA 6-6530

БЕРЕЖЕНОГО БОГ БЕРЕЖЕ!

— каже народна мудрість.

Ше сьогодні ЗАБЕЗПЕЧЕНО

АКЦИДЕНТОВОЮ ТРАМОТОЮ

перед наслідками

ОМЕРТІ чи КАПІТВА

в Українському Народному Союзі!

FUNERAL DIRECTORS

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

801 SPRINGFIELD AVENUE

NEWARK, N. J.

IRVINGTON, N. J.

ESsex 6-6666

Theodore WOLININ, Inc.

Директор

Похоронного Заведення

123 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. (9)

Tel.: GB 5-1457

СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в

БВОНК, БВОНКЛІН, NEW

YORK І ОБОЛОНІ.

Контрольована температура

Модерна каплиця до уряду

ДАРОМ.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y.

Tel.: OCHard 4-5555

ПРАЦЯ

WANTED FEMALE

ПОТРЕБНО ДО ПРАЦІ

на Союзівці: ПРИБИРАЛЬНИЦІ

Праця на цілий рік.

Постійна праця.

Голоситесь:

CHENAIN NATIONAL

ASSN ESTATE

Kerhonkson, N.Y.

Tel.: Kerhonkson 5641

ПОШУКУЄТЬСЯ

Жінку яка займалася б шва-

рцями. Харч і мешкання да-

ром. Випагорода після умови.

Зайтересованих, прошу теле-

фонувати або писати

о. Володимир КАРМАЗІН

1703 E. 3th Street

BETHLEHEM, Pa.

Tel.: 865-2521

ДОСВІДЧЕННЯ СТОРОЖ

до жидівської реформованої

святини в Брукліні.

Handy with Tools. Добра платня

+ 5 км. апар., газ і електрика.

Call ES 5-4506

ФАНТИЧНА ПОМІЧ